

“Á...á”. Tôi không đi u khi n n i chi c xe n a r i, tôi nh m m t l i ch ch t, tôi chao đ o theo chi c xe, c m giác nh mình đang b r i xu ng đ t th t m nh. Im l ng...

Tr i b t đ u l c r c m a, nh ng h t m a hi m hoi r i ch m ch p trên vùng đ t c n khô nh sa m c này. Tôi nh n ga th t mau khi b t đ u r vào đ ng cao t c v i t c đ gi i h n là b y m i d m, nh ng đám mây xám x t kéo m t mù trên b u tr i làm cho chi u xu ng th t nhanh, tôi nh th m: Ph i ráng ch y qua kh i đ n đ ng cao t c dài này tr c khi tr i t i h n, c c ch ng ph i m t đ n kho ng h n hai ti ng n a m i mong v t i nhà. M a đ t nhiên r i n ng h t h n, ti ng m a nghe rào rào trên nóc xe, con đ ng nh m đi trong m a, n c t t d ang cao trên m t đ ng l p c nh ng v ch ngăn hai bên xe ch y. M t tôi m c ang ra đ c nh n xuyên qua màn tr i m đ c tr ng xoá, cái qu t n c khua liên t c v n không c n n i nh ng h t m a đ y đang b gió qu t nghiêng tràn trên m t ki ng. Tôi không bi t mình đang ch y bên ph i hay bên trái, b ng tôi c m th y chi c xe mình nh đi, và tr t qua bên đ ng phía trái đ i di n, tôi h t ho ng đ p m nh th ng, xe không ng ng mà xoáy m t vòng tròn, tôi nhìn th y m t chi c xe t i đang lao xu ng, s h i l n cu ng quít tôi hét lên: “Ch t!”, một s k di u, chi c xe c a tôi l t qua xe t i trong kho ng cách tích t c, r i nó t đ ng quay thêm m t vòng n a, l i m t chi c xe t i khác nhào đ n, tôi kinh hoàng n m ch t tay lái rú lên: “Á...á”. Tôi không đi u khi n n i chi c xe n a r i, tôi nh m m t l i ch ch t, tôi chao đ o theo chi c xe, c m giác nh mình đang b r i xu ng đ t th t m nh. Im l ng. Tôi ng i b t đ ng trong xe, tay chân c ng đ , xe đã ng ng! M t cái đ u bù xù xu t hi n ngoài c a xe, tim tôi v n còn đ p nhanh, ti m th c tôi t nh đ y, tôi s m t, s tay t h i: Mình còn s ng sao? ti ng đ p ki ng xe đ n đ p:

- Ch c n giúp không? Xe ch b k t c ng trong bùn r i

Tôi s h i h i i:

- Thi t h , làm sao bây gi ?

Ng i đàn ông v i mái tóc bù xù ra đ u cho tôi h ki ng xe xu ng và nói:

- Chúng tôi s giúp, ch c ng i gi tay lái chu n b nh n ga tôi và ng i b n s ra phía sau đ y xe lên.

Tôi l p r p làm theo nh cái máy, sang s và c nh n ga hai ba l n theo m i nh p đ y, xe v n không h nhúc nhích. Ng i đàn ông ch y ra phía tr c h i to:

- Xe b lún sâu quá không th đ y đ c. Ch có s i dây cáp nào trong xe không?

Tôi run l p c p:

- Ch c không có quá.

Ng i đàn ông to béo đ ng c nh nói v i gã tóc bù xù:

- , hình nh mình có s i dây th ng c t hàng phía sau xe

Nói rồi ông ta chồm nhanh qua bên kia đường lái chiếc xe tải tiếp ngay bên trên chiếc xe cạ tôi. Ông ta xuống xe vấp sợi dây thừng dài trong tay. Mả rồi nhìn nhót trút nước, hai người đàn ông tắt bóng đêm mình trong mả hi hóc cắt dây vào đầu chiếc xe tải rồi vấp cái đuôi xe tải. Họ bỏ tôi chuồn bỏ nhón ga cho xe chồm khi họ kéo xe tôi lên. Chiếc xe cạ tôi nhún lên hai lần rồi êm chồm trên mặt đường theo sợi dây kéo cạ chiếc xe tải. Chân tay tôi hãy còn run lên bần bần, tôi nhìn con đường đầy nước ướt trơn trượt mà thys, không biết còn bao lâu nữa tôi mới lái xe về đường tải nhà mát cách an toàn. Người đàn ông tóc bù xù xuống xe gỡ dây và ném nó vào sau xe, gã tiến lên phía xe tôi gỡ cạ, tôi họ kiêng xuống, mả bay tắt vào mặt tôi lờn lờn, tiếng ông nói:

- Xe cạ chồm lúc này bỏ hydroplane (1) đó, nếu chồm tiếp tải lái đi đường rồi mả to nhón vỹ sự nguy hiểm lắm.

- Vỹ tôi phải làm sao bây giờ?

- Tôi muốn tìm chỗ nghỉ ở đâu đó chồm mả tải nhón và nhón rút xuống rồi chồm tiếp.

Tôi lắc đầu:

- Không, tôi muốn về nhà

- Chỗ ở đâu?

- Tôi ở Kirland

- Còn xa quá không thể lái về ngay đường cạ đâu

- Tôi sợ cạ gạ, cảm ơn các ông đã giúp tôi.

Người đàn ông chồm lên giọng:

- Tôi nói không đường cạ, bỏ chồm muốn chồm sao? Hôm nay tôi không nhanh tay lái là cả ba chúng ta chồm bánh xác rồi.

Tôi sợng sợ nhìn ông ta, thì ra ông ta là người trên chiếc xe tải đang lao xuống đúng lúc xe cạ tôi đang bỏ quay. Ông ta tắt đường mả cạ xe, bỏ tôi người qua ghỗ bên kia, ông ta sợ lái giúp tôi đi tìm chỗ nghỉ. Tôi người ngừng và lo sợ không biết ông ta có thể là người tắt không, tắt đường tôi nghĩ đến bần bần cóc, hãm hiếp rồi rùng mình. Tiếng người đàn ông tiếp:

- Chồm còn chồm chồm gì nữa, còn không chồm qua bên ghỗ kia cho tôi vào, tôi tắt hốt rồi đây nè.

Tôi miễn cưỡng chồm sang ghỗ bên cạ nhón, người đàn ông lao vào ghỗ ngay, họ tắt tắt người ông toát ra lờn lờn. Ông vuốt mặt nói:

- Tôi sợ chồm chồm đến motel nào nghỉ tạm rồi này, mả to nhón thế này dám sợ kéo dài đến suốt đêm lắm.

Tôi hốt hoảng:

- Motel họ, không cạ đâu tôi người ngoài xe đường cạ mà

- Chồm đường có khùng quá đi, người ngoài xe cho chồm chồm có công họ?

Tôi im lặng, nhìn mả vấp tắt mả nhón vào khung kiêng xe vấp nhón âm thanh nghe lờn buốt, ông ta móc cell phone tắt túi áo ra, tôi để ý trên túi áo ông ta có thêu chồm "Huy", ông ta đang mả cạ trên người chiếc áo lính cũ màu xanh đã bở cạ phách. Ông bở mả, nghe, rồi lờn bở mả:

"không có signal", quay sang tôi ông nói:

- Tôi để người cho thừng bở đi chung là bỏ nó tìm motel để nghỉ, chồm nó cũng biết rồi.

Nói rồi ông vuốt lờn mái tóc bù xù, tôi nhìn ông ta kờ hờn, mặt thoáng quen thuộc hiện ra trên khuôn mặt rồi rồi, cạ người người. Đôi mặt sâu nhón đường chân mày để mả toát ra mặt tia nhìn tắt tin, thừng thừng. Đôi mặt này, rồi rồi tôi không thể lờn để cạ, đúng là Huy rồi, Huy cạ hai mặt rồi rồi năm về trước, mái tóc, khuôn mặt ...

Khi niềm hi vọng nhanh trong ký ức tôi, Đà Lạt vào những ngày buổi cúp nước, tôi và đứa em gái khi phải đi xuống những ngôi nhà. Mê Linh xách thùng nước vào bồn rửa, tôi giúp Huy đi bên cạnh, anh đã xách chậu em tôi thùng nước đầu tiên về nhà, năm đó tôi mới ba tuổi còn anh vào Võ Bị ở tuổi hai mươi. Nhà Huy cũng ở trong xóm, anh ở dãy A, còn nhà tôi ở dãy B, cha anh cũng làm trong trường Võ Bị, anh rất hiền, vui tính và hay đàn hát. Huy có cô em gái út bằng tuổi tôi học trường Bùi Thị Xuân, tôi học trường Văn Khoa nên chúng tôi không quen nhau lắm, tôi cũng ít khi ra đường và ít la cà với những cô gái trong xóm. Năm mười lăm tuổi, tôi giúp anh trong một buổi đi xem duyệt binh, anh không biết tôi, những người tôi vẫn dõi theo anh, chỉ một mình anh không nhìn vào đâu đâu trong hàng trăm sinh viên oai nghiêm dưới ánh sáng... Tôi thấy tình cảm của mình với chị bạn hàng xóm mà tôi hay gọi là o Hông. Năm nay chị đang chuẩn bị thi tú tài hai. Tôi nói rằng là hẹn nhé:

- O Hông biết anh Huy ha, em thích anh Huy đó, anh hiền nhé
- Chị em thích Huy hả, đừng o Hông làm mai cho em nghe.

Tôi cười nói:

- Thôi em còn nhớ lắm mới có mười lăm tuổi sao dám nói chuyện bậy bạ.

O Hông cười:

- Mười lăm tuổi có biết nói chuyện, đừng o Hông nói cho, Huy cũng chưa có ai

Tôi lắc đầu xoa tay:

- Đừng, đừng nghe o Hông, mẹ em mà biết, mẹ đánh em chết. Không, em không muốn đâu.

O Hông thì cười tán vào. O còn cười thêm:

- Có chi mà sợ đâu! O Hông thấy đứa con một bên là em, con trung tá, một bên là Huy, con đội úy cùng là sĩ quan Võ Bị hết, làm suôi gia càng vui chứ.

Tôi cười lắc đầu nguầy nguậy:

- Thôi, thôi, thôi cho em xin đi, o Hông nói chuyện gì xa vời quá.

Ngày nào sang chơi nhà o Hông, tôi cũng nấn nố ở đó khóc là đừng nói chuyện này cho ai nghe, chị khu xóm xa nhà bé này hỏi ra chuyện gì là mình ngượng đi dưới ánh sáng, đừng tại sao thì chị tôi sợ một người đàn ông ghê gớm lắm...

Mười chín tuổi, tôi giúp chị Huy trong một lần theo mẹ đi thăm nuôi cha tôi ở Suối Máu. Trường giờ thăm, mẹ anh và mẹ tôi cùng trò chuyện với nhau trong phòng đợi, chị hai bà mẹ dưới khóc. Tôi nghe mẹ Huy báo ngượng hôn thê của anh đã hôn, vì chị sợ không chịu anh được. Năm đó Huy hai mươi sáu tuổi. Mẹ con anh ngồi cái ghế băng đợi đi nhìn xe của gia đình tôi, tôi thấy anh thấy buồn bã và mẹ anh thì cười mỉm nước mắt... Năm hai mươi lăm tuổi, tình cảm giúp anh đi bán than, trông anh lem luốc và khom khom, tôi nhìn anh nhìn ngào không biết nói sao, còn anh vẫn không biết tôi, những người đã dõi theo anh trong hàng trăm sinh viên đi dưới ánh sáng... Năm ba mươi tám tuổi, vô tình tôi thấy hình anh trong bộ quân phục sinh viên Võ Bị, bức hình chụp anh đang đứng trong đội hình của ngày đội hình C của Sinh viên Võ Bị ở Houston... Và giờ đây bạn mười tuổi, tôi đang đợi đi nhìn anh trong chính chiếc xe của tôi. Quả thật là trái đất tròn đã đẩy đưa ta thiên gian cho tôi có dịp giúp anh trong giây phút tình cảm như thế này... đừng làm gì cả chị, khi tôi nhìn, còn anh thì vẫn xa lạ.

- Chị đi đâu mà với tôi Kirland?

- Albuquerque, tôi đi húp hai ngày ở trên đó.

Anh đừng ng xe lái đi trên đường c mét motel, báo tôi xuống xe vào phòng, anh đừng ch mét phòng cho riêng tôi. Tôi hỏi:

- Thế anh không ngủ trong motel sao?

Anh hỏi đâu về phía xe:

- Tôi sẽ ngủ trong xe

Tôi ngạc nhiên hỏi ngay:

- Ngủ trong xe? Hỏi này tôi đòi ở trong xe của tôi thì anh báo là tôi sẽ bị chết công..

Anh ngạc nhiên hỏi tôi:

- Xe của tôi có máy sưởi và máy heat cá nhân, đừng lo. Tôi lái xe từ đầu tháng dài hơn năm này qua tháng n, không chuồn báo máy sưởi trong xe thì chết.

Anh trao chìa khóa xe cho tôi, hỏi tôi có cần gì không? Tôi nói có hai cái xách tay ở sau thùng xe, anh lấy chìa khóa báo tôi vào trong phòng, anh sẽ mang đồ đến cho tôi. Nhìn theo bóng anh băng băng trong mưa, tôi cảm thấy xúc động, thật là anh đừng sao Huy.

Motel không còn phòng mét giường, chỉ có phòng hai giường, tôi đành phải đi phòng hai giường cho mình, cái mét và lịch đang thắm lộn trong ngăn của tôi. Phòng 206 ở trên lầu, tôi chạy nhanh lên cầu thang đi vào phòng. Phòng cũng khá ngăn nắp với hai chiếc giường nhỏ xinh trổ mắt bông, có hai cái bàn ngủ hai bên, tôi quăng cái bóp lên bàn và nằm ngay xuống giường, kéo chiếc màn bông lên ngăn. Tôi co ro trong chăn ...bỗng có tiếng mét của, người đàn ông to béo bước vào với hai túi xách của tôi trên tay:

- Đưa của chị đây

Tôi hỏi mét người đứng ngay:

- Cám ơn anh đưa đó cho tôi, anh kia đâu rồi?

- Ông đi mua đồ ăn rồi, lát ông sẽ quay lại

Nói rồi gã đóng cửa lại thì n bên cửa sẽ kéo tấm màn nói:

- Đưa tôi kéo màn của lại kìa anh

Tôi xách túi đồ trên bàn rồi nói:

- Cám ơn anh nghe, xin hỏi anh có thể ra ngoài dùm, tôi mét quá cần phải nghỉ mét chút. Tiếng tôi vừa dứt thì bàn tay người đàn ông to béo đã chụp lấy eo tôi nhấc lên, hỏi ném tôi lên chiếc giường nằm, và cảm thấy hình dáng của anh nập lên tôi, hành động quá nhanh, quá bất ngờ khiến tôi ú ớ, tôi cảm thấy hoảng hốt nh vùng vẫy, cầu cứu mong thoát ra khỏi cái thân phì nần đó, tôi nghe tiếng cười nham nhảm và tiếng nói bên tai:

- Sao tôi hỏi có thể báo mét cô gái xinh thắm như vậy đi ra ngoài, ngoài trừ mà anh quá, tôi sẽ sống mãi cho em, ngoan nào...

Tôi cảm vào tai hỏi n thút mnh, hỏi n tức thì tát tôi mét bít tai, tôi đau đớn, dấy dấy lung tung. Tôi gào khóc, chết tôi nghe tiếng quát lớn:

- Thế ng chó chết, đang ra.

Rồi tiếng đấm nhau hu hu ch, tôi cảm thấy như nghẹt thở, sẽ hãi làm tim tôi đập nhanh hơn. Thân thể tôi đau ê m, má tôi sưng lên vì cái tát quá mạnh. Tiếng xô bàn đập gh r m r m, tôi cảm thấy mét nhìn; lịch mét Huy và gã to béo đang vút nhau dẫm sàn nhà. Sau mét hỏi xô xát, gã to béo đã báo Huy đập té chúi nhủi vào góc tường. Huy quay lại hỏi tôi:

- Chị có đau lắm không?

Tôi chĩa kíp trên đầu thì thấy gã to béo móc ra trong ngăn mét khẩu súng ngắn, hỏi n chĩa súng vào Huy; tôi kinh hãi rú lên, bít mét hỏi, tôi nghe tiếng hỏi n nói:

- Mà đừng im không tao báo n.

Tôi nghe tiếng Huy thút bình tĩnh:

- B n tao h , ch vì tao c n máy làm m t vi c vô đ o đ c sao. B n đi, súng làm gì có đ n. Tôi nghe ti ng bóp cò khô kh c, h n b c t c quăng kh u súng v phía Huy, anh ch p l y r i đ t cây súng lên bàn. Huy đ n g n gã to béo kéo c áo h n đ ng d y ti n l i phía tôi:

- Máy l i đây coi nè, nhìn cô ta đi.

Huy kéo m t tôi lên, tôi s h i cúi xu ng ngay, Huy nói nh ra l nh:

- Ch ng c lên- máy th y ch a, m t cô ta s ng t y lên r i đó, máy làm cho cô ta s đ n s p ng t đi đ c, th thì còn vui thú gì cái chuy n đó ch h ? Th nghĩ n u con b n gái c a máy l đ ng mà cũng b th ng khác làm nh c nh v y thì máy s th y th nào. Máy có mu n tao đem chuy n này nói v i nó không?

Gã to béo h t tay Huy:

- Đ ng d gi ng đ o đ c v i tao

- Tao không lên m t đ o đ c, cũng v a ph i thôi ch , đ ng có đ b vào tù vì chuy n ngu xu n này, máy mà b ki n vào tù l n này tao không có lo cho máy ra đâu.

Gã to béo x u m t xu ng, không nhìn tôi h n buông m t ti ng c c l c:

- Xin l i

R i h n b đi ra ngoài, tôi v n còn ch a h t s , tay chân tôi run lên c m c p, tôi m c khóc cho s ngu ng c c a mình, tôi s ph i tr i qua đ đây m t đêm dài r i chuy n gì s x y ra cho tôi n a n u Huy cũng b đi. Tôi nghe ti ng đ ng nh g n bên, Huy đã ng i xu ng mép gi ng, anh d u d ang h i:

- Ch đau l m ph i không? Tôi xin l i đã đ s vi c t i này x y ra, đáng l tôi nên đem đ lên cho ch . Cũng may là tôi quay l i l i n.

Tôi v n khóc, ti ng anh l i h i:

- Ch có đói không? À đ tôi xu ng xin m t ít đá lên ch m cho ch , bên má trái đã b m lên r i kìa. Cái th ng kh n ki p.

Tôi v i kéo tay áo Huy nói trong ti ng khóc:

- Không, anh đ ng đi...tôi s l m

- Không sao đâu , tôi s lên ngay

- Tôi s ông đó s lên tr thù anh và tôi

Huy c i:

- Không đâu, tôi làm vi c v i h n m y năm nay bi t tính h n mà, h n ch u n tôi nhi u l m.

H n cũng không h n là m t ng i x u, ch có tính ham mu n là ch a c i thi n đ c. Thôi đ tôi l y khăn nhúng n c l nh cho ch .

Huy vào trong phòng t m, m t lát anh c m ra chi c khăn t, r i ng i xu ng bên tôi nâng m t tôi lên p chi c khăn vào bên má, anh đ a tay vén m y s i tóc lò xoà trên trán tôi. H i mát t chi c khăn làm tôi c m th y d ch u. Tôi nhìn trong m t anh tràn đ y th i niên thi u c a tôi, và bóng hình anh tr trung v i cây đàn guitar ng i hát nghêu ngao tr c sân nhà thu nào. Ch t anh nói:

- Ch có đôi m t đ p quá, xin l i tôi ch a bi t tên ch ?

Tôi cúi m t xu ng:

- Tôi tên là xuân, còn anh là Huy?

- Đúng, tôi là Huy, sao ch bi t? À, ch c ch th y tên tôi trên áo h ?

Tôi g t đ u im l ng, nghe ti ng Huy h i ti p:

- Ch Xuân đ c m y cháu r i?

Tôi l c đ u:

- Xuân hãy còn đ c thân

Gi ng Huy ng c nhiên:

- V y sao? Tôi không tin đ c m t ng i xinh x n nh Xuân th này mà hãy còn đ c thân. Tôi tròn m t nhìn anh th m h i, có th t là em còn xinh x n trong m t anh không? Th i gian đã kéo m t tu i xuân em đi r i, cu c s ng lo toan đã làm tóc em đi m b c, th ng nh , ch đ i làm em héo h t làn da, môi khô nh t nh t...Tôi th dài nhìn xu ng bàn tay l nh giá c a mình, nói nh :

- Xuân già r i...

Huy c t ngang l i tôi:

- Không, đ ng nói th , ng i ph n tu i nào cũng có v đ p riêng. Nhìn Xuân hãy còn tr mà.

Tôi xo n nh ng ngón tay vào nhau, ng ng ngừng h i:

- Còn anh thì sao?

- Tôi có hai đ a con trai, đ a bé lên m i, đ a l n thì m i ba.

- Anh còn ch i đàn guitar không?

Gi ng Huy l i đ y s ng s t:

- a, sao Xuân bi t tôi ch i đàn guitar?

- Xuân bi t ch , bi t anh đã t lâu nh ng anh không h bi t tí gì v Xuân đâu...

Tôi ch t im b t sau câu nói đó, mình có nên k cho anh nghe nh ng gì mình bi t v anh không nh ? K ni m sao g n g i quá, nh anh đang g n bên mình đây. M i hôm nào h Mê Linh g p anh trong b quân ph c sinh viên Võ B , m i hôm nào đi xem anh đi n hành oai nghi hùng dũng, m i hôm nào th y anh ti u t y võ vàng, xanh m t t trong tr i tù... m i đó mà đã bao nhiêu năm qua r i, bao nhiêu năm em đã s ng trong k ni m v i bóng hình anh, ng t ngào, cay đ ng, th ng yêu và m t ng dù bi t nh ng gi c m đã không bao gi có th c, nh ng nó v n làm em vui và cho em m t hy v ng đ s ng...

Ti ng Huy h i:

- Xuân bi t nh ng gì v tôi nào?

- Xuân bi t anh h i còn Đ L t, nhà anh và nhà Xuân t trong khu c xá Chi Lăng. Anh hay ng i ch i đàn guitar m i chi u, khi anh b t đ u m c áo sinh viên Võ B , anh ít ch i đàn h n. Th nh tho ng anh cũng có ghé qua nhà o H ng ch i v i m y anh sinh viên khác, anh nh không? M i khi th y anh đ n nhà o H ng, Xuân hay th p thò bên c a s đ ch nghe anh hát...Chuy n đã lâu r i, nh ng Xuân không bao gi quên đ c anh, Xuân đã nh n ra anh ngay khi anh b c vào xe c a Xuân.

- Tr i i Xuân nh dai quá, Xuân không nói thì tôi đã g n nh quên h t r i, sao em không nói v i tôi ngay t đ u, nhà em i d y nào mà sao h i đó tôi l i không bi t em kìa?

- Nhà Xuân i cu i d y B, sát ngay c nh nhà O H ng đó, Xuân v n còn nh s nhà c a anh là nhà s 13A, anh làm sao bi t Xuân đ c vì h i đó anh ch lo nhìn nh ng cô gái 19 đôi m i thôi, còn Xuân là đ a con nít.

Huy b m môi:

- Không đâu, t i tôi không bi t Xuân đó thôi ch n u g p em lúc tr c ch c tôi cũng mu n quen em l m. Mình là hàng xóm v i nhau mà.

Huy nhìn tôi ra chi u suy nghĩ:

- Bao nhiêu năm nay Xuân không quen ai h t sao?

Tôi l c đ u im l ng. M t n i bu n man mác dâng trong lòng, tôi nghe ti ng anh th dài:

- Mình g p nhau th t không đúng lúc.

Tôi c m th y nh mũi mình cay cay, và c h ng thì ngh n đ ng:

- Mình không bao gi g p nhau đúng lúc. Khi em g p anh l n đ u thì em còn quá tr đ nghĩ đ n tình yêu, khi g p anh i tu i đ c quy n yêu thì anh l i b tù đày. R i g p anh i tu i có th

nghĩ đến hôn nhân thì lúc đó hai đứa a đứa u nghèo, anh phải đi bán than kiếm sống, còn em phải gánh nặng cơm áo gia đình. Em đã không biết phải làm sao trong hoàn cảnh này, mà anh thì đâu biết em là ai. Đứa có biết nhau thì cả hai đứa u không thấy được cái tình yêu nào sáng sủa phía trước cả để nên đôi vợ chồng hôn nhân. Qua Mẹ, một cuộc sống mới lại bắt đầu, cũng lại cơm áo, và sự nghiệp, lòng em cũng nghĩ đến anh mà không biết là anh đang ở đâu cho đến ngày hôm nay mình gặp nhau... Em đã già mà vẫn còn trẻ lắm, anh thì đã có vợ...

Huy nắm lấy tay tôi, giọng xót xa:

- Trông đi, tôi không biết là mình đã may mắn có người con gái như Xuân nghĩ đến trong bao nhiêu năm nay. Nghe em nói ... tôi thấy cảm động quá, tiếc rằng mình... đã không có duyên với nhau.

Tôi rút tay khỏi bàn nói:

- Dù sao gặp anh hôm nay em cũng thấy vui, càng vui hơn nữa em biết anh thật sự rất hạnh phúc. Cảm ơn anh đã đến kịp lúc để cứu em, anh sẽ mãi là người hùng trong lòng em...

Huy cười xoa cổ họng tôi:

- Người hùng gì đâu, đó chỉ là một công việc của lính mà thôi, em quên tôi đã từng là lính sao.

Tôi gật đầu: Ồ! Rồi im lặng nhìn Huy một lúc, tôi nói:

- Sáng mai mình chia tay nhau anh cho em cái áo lính của anh làm kỷ niệm nhé.

Huy cười áo lính anh đang khoác ra:

- Tôi xin cái gì chứ xin cái áo thì có ngay. Hay vậy nhé em sẽ gặp một người đàn ông thật trong tình yêu... Thôi khuya lắm rồi em ngủ đi để mai còn lái xe nữa.

Nói rồi Huy kéo chiếc chăn và gối lại gần tôi:

- Nào, nhắm mắt ngủ đi, tôi biết em rất mệt, giờ cứ ngủ đi giúp em thoải mái và em sẽ quên hết mọi chuyện đêm nay.

Tôi ngoan ngoãn nhích người đi đến bên chiếc gối nhắm mắt ngủ, tôi kéo chăn lên trên cổ, nhắm mắt lại để nghe tiếng mưa đang lan tỏa trong không khí. Tôi nhắm mắt nói với Huy:

- Khi nào anh ra ngoài nhớ khóa cửa cẩn thận đừng em nghe.

- Tôi sẽ ở đây với em cho em biết sợ, trông em nhắm mắt như là con mèo ngủ. Thật thì tôi nghĩ quá.

Bỗng có tiếng sấm gục gục ngoài cửa cùng một luồng sáng xanh chớp nhanh làm tôi giật mình không nghe rõ lời Huy nói. Căn buồng ngủ chật chội, sao thật nhiên nhiên trong tiếng mưa tôi lại nghe như có tiếng bước chân rầm rập của người lính bước, và tôi còn nhớ thấy Huy của tôi; một người lính Võ Bộ đang đứng nghiêm trang trong phòng làm công nhân trung tâm canh gác cho tôi có được một giấc ngủ bình an qua đêm...

Nhưng tiếng động lách cách và tiếng xì xào làm tôi thức giấc, tôi mở mắt ra chờ tiếng gõ cửa:

- Huy, Huy, anh đâu rồi?

Tôi nghe có tiếng nói:

- Cô ta đã tỉnh rồi à? Cô ta nói gì thế?

Tôi cảm giác đứa u dậy, một cảm giác choáng váng đã vượt tôi xuống ngay, tôi thấy khuôn mặt cô y

tá nhòe nhòe tr... c m... t tôi:

- Cô th... y trong ng... i th... nào?

Tôi th... u thảo h... i:

- Tôi đang ... đâu đây? Trong motel ph... i không?

Ng... i y tá ... c đ... u:

- Không cô đang ... trong nhà th... ng, cô đã b... ng... t g... n 3 ti... ng đ... ng h... r... i.

Tôi ngúc ngo... c đ... u h... t ho... ng:

- T... i sao, đêm qua tôi ng... trong motel mà!

- Không, cô đã b... ng... t trong xe h... i, khi xe c... a cô b... lún xu... ng ... y.

- Xe tôi b... lún nh... ng có hai ng... i đàn ông đi xe t... i đã đ... n kéo xe tôi lên mà. Sau đó tôi đã vào motel ng..., tôi còn nh... phòng tôi là phòng s... 206.

- Ch... c cô s... quá đã n... m m..., không bi... t cô đã th... y gì trong m... mà trên đ... ng c... p c... u v... đây, cô la hét vùng v... y d... l... m. Áp su... t máu cô xu... ng quá th... p, tim đ... p nhanh, h... i th... ng... n.

Tôi cãi trong s... ng... c nhiên:

- Rõ ràng t... i qua tôi ... trong motel mà, xe tôi đâu?

Ng... i y tá v... n ôn t... n:

- Xe cô đã đ... c kéo v... bãi đ... u xe c... a b... nh vi... n r... i, đ... ng lo ... ng gì c... . Cô th... y trong ng... i ra sao?

- M... t và choáng váng

- Có ... t... i thu... c, áp su... t máu c... a cô đã tr... l... i bình th... ng, nh... p tim cũng đ... p t... t, hãy ngh... ng... i cho kho... đ... ng ngh... ng... i gì h... t.

Ng... i y tá ch... nh ... i s... i dây chuy... n n... c bi... n trên phía đ... u gi... ng tôi n... m, r... i đi ra ngoài sau khi đ... n dò:

- N... u cô c... n gì thì b... m nút bên tay ph... i trên gi... ng, chúng tôi s... đ... n ngay.

Tôi nhìn lên chai n... c bi... n, nh... ng gi... t n... c đang t... t... r... i trong ... ng dây sao gi... ng nh... nh... ng gi... t n... c m... t đang r... t ch... m trong tim tôi đau th... t, tim tôi cũng bi... t khóc, khóc cho chính tôi, cho m... t gi... c m... đêm qua mà tôi v... n không tin đ... c đó là m..., b... i tôi đã g... p Huy b... ng x... ng, b... ng th... t. Không, nh... t đ... nh không ph... i là m... !

M... t ng... i ph... n... có ... là bác sĩ b... c vào cùng v... i m... t cô y tá, h... đ... n g... n tôi, tôi nghe ti... ng h... i:

- Tôi s... h... i cô vài câu h... i đ... ki... m tra b... nh... c... a cô nhé.

Tôi ... m ... :

- Bác sĩ mu... n h... i gì?

- Cô có bi... t cô đang ... đâu?

- B... nh vi... n

- T... t, cô tên gì?

- Vũ Thanh Xuân

- T... t. Nhìn ra c... a cô th... y cái gì?

- Xe ch... y

- T... t, cô có bi... t cô làm ngh... gì không?

- D... y m... u giáo

- T... t, cô làm vi... c ... đâu?

- SanJuan College

- T... t, à cô có nh... cái áo này không? (ng... i bác sĩ đ... a chi... c áo lính lên)

Tôi v... i tay c... m chi... c áo ng... m nghĩa; áo c... a Huy cho tôi đêm qua đây mà, hãy còn ... m ... t h... i m... a và mùi m... hôi c... a anh. Tôi ... p chi... c áo vào bên má và nói:

- Áo c  a m  t ng   i b  n từ ng t i đ m qua, c  c  t n anh   y tr n đ y n .
T i t m t n Huy tr n n p t i  o,   k i t n anh bi  n m  t đ u r i. Đ u r i? T i
nghe tiếng ng   i bác sĩ n i:

- C  ta đ  b  t nhi  u, không có n phải cho th m thu c.

Khi ng   i bác sĩ bước ra ngoài, t i c  mi n man suy nghi v  c i t n anh tr n t i  o. T i b p tr n
c  moi  c nh   i l  n  đ  m  t đ i đ u...bi  n đ i đ u m i được ch  ...T i m n m  c i n p t i  o,
m  t c  m gi c quen thuộc m  h  đ u đ y, t i nghe nh  c  tiếng ch o h ng, v  tr  gi .., b  t
không, 10 đ ng đ i, t i  y c i n y nh ... A! T i nh  ra r i, t i đ  nh n thấy chiếc  o l nh n y  
ch  tr i, đ  đ m m nh trong v i gi y ph t nh  v  Huy, đ  ng m vu  t n  r t l u trước khi t i
quyết định mua n . C n chuy n t i g p Huy th i ch c ch n không phải là m ng, v  t i biết rõ, t i
đ  b  t đ u y u anh b ng trái tim non n t, nh  th  ng anh b ng nh ng c m gi c ch n th t trong
t m h n m nh. T i n c n : C  phải em đ  m  t  ng qu  nh  u v  anh kh ng Huy? Anh đ ng  
đ u, c  bi t cho l ng em l c n o c ng lu n s ng v i h nh   nh c  a anh, h nh   nh c  a m  t sinh
viên V  B  oai h ng r t th c, r t s ng đ ng...

T i nh m m  t  i, nh ng gi ng nước m  t tr o ra th t t nhi n l n d i tr n m , t i thấy m nh đ i
lang thang trong m  t vườn hoa đ y nh ng b i Lavender tím tím. Nh ng ch ng  o v ng s c
đ n bay vo ve chung quanh, thi đ a v i nh ng ch  b  m h ng đ ng   n tr n ng n hoa d nh
h t m t. Từ xa, Huy c  a t i đ ng th ng th  bước đ n, tr ng anh th t oai nghi m trong b  quân
ph c V  B . Anh v y t i b o:

- L i g n đ y v i anh, đ ng đ i b n đ  n  a coi ch ng ong ch ch em đ .

T i m ng r  nh n anh nh ng  i ng n ng i không mu n bước qua, anh nh o đ n k o m nh cánh
tay t i v  phải anh, c  v ng tay r n ch c c  a anh  m tr n  y t i che ch . T i b ng v ng v y c 
thoát ra kh i cánh tay Huy, t i n i nh  g o trong nước m t:

- Không, h y th  em ra, m nh không l  c  a nhau v  anh đ  c  v , anh đ  c  v  r i...Th  em
ra...th  em ra...

C ng v i tiếng kh c t i c n nghe c  tiếng ch n ng   i ch y g p r t đ n g n b n t i, c  ai đ 
n m  y c  tay t i v  ra   nh:

- Cho c  ta m  t m i thu c an th n.

Thiên Lý

(1) hydroplane: l  m  t hi n t  ng xảy ra khi ch y xe tr n m  t đường ng p nước v i t c đ 
nh nh, khi n cho b nh xe s  không b m vào m  t đường m  s    t tr n m  t nước (gi ng nh 
ch i t u   t s ng tr n bi n) r t nh nh v  nguy hiểm